

متن پرسش

باسمه تعالی. سلام علیکم. سوال حقیر ناظر به درک علمای هر زمانی از حساسیتهای زمان خودشان است. آیا حضور جناب استاد رحیم پور ازغدی بعد از مدتها در تریبون نماز جمعه و انتقاد به جمود درونی در کشور چه در حوزه و چه در دانشگاه و چه در امامت جمعه و جماعات و چه در مراجع تقلید و مسئولین و... چرا برای دیگر علمای کشور سنگین باشد؟ حق چیست؟ حق کیست؟ اون طرفیها نماز می خوانند!! و این طرفیها هم اقامه نماز همچنین! آن از استکبار می گوید و این هم همینطور! آن از امریکا می گوید و این هم ایضاً اما او از حوزه می گوید این اما می گوید نگو! این از ضعف درونی سیستم می گوید او می گوید نگو! او دنبال رفع ضعف در درون می گردد این می گوید ضعف در درون نداریم و در خارج از نظام است. این عمار؟ این مقداد؟ این حق؟ عمامه راست می گوید یا کت و شلوار و مقامی نزدیک به اجنهاد؟ والله اعلم!

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظر این حقیر جناب استاد رحیم‌پور ازغدی چون در صحنه هستند اولاً: اشکالات را خوبتر از امثال بنده تشخیص می‌دهند. ثانیاً: راه حل‌ها را به‌خوبی می‌دانند که باید با روحیه‌ی انقلابی بسیاری امور را متحول کرد. در حالی‌که اگر کسی فقط مشکل را بداند و نداند چگونه می‌توان آن را رفع کرد، جرأت این نوع انتقاد در او ظهور نمی‌کند. سوابق ایشان حکایت از آن دارد که ایشان علم‌شان را در خدمت عمل مطابق آن علم قرار داده‌اند. موفق باشید